

Surprins, Țop-Țop se uită în jos, spre stratul de flori. Șoricelul Chiț dă laoparte frunzele oflitate din fața viziunii lui. Vesel, îi face semn lui Țop-Țop.

— Bună dimineața, vecine! răspunde iepurașul. Sunt bine toți cei din familia ta?

— Da, mulțumesc, sunt cu toții bine, chițăie șoricelul. Este minunat, nu-i așa? adaugă el, arătând cu entuziasm spre un colț unde încă mai este zăpadă.

În fața lor strălucește o întindere pestriță de flori. Brândușele au scos capetele delicate din zăpadă.

— Uau! exclamă Țop-Țop.

„Și primăvara e frumoasă în felul ei”, se gândește iepurașul.

Deodată aude o bătaie în ușă. **BUM-BUM-BUM!!!**

Este atât de puternică încât viziunea lui aproape că se clatină.

— Oare cine este? întrebă Țop-Țop și deschide ușa.

Urechile lui lungi se pleoștesc când vede cine se află în fața sa.

— UAAAH! cască iepurașul Țop-Țop.

Mijindu-și ochii, se uită de jur împrejur prin vizuină. La fereastră, soarele dimineții strălucește vesel și luminează primulele multicolore de pe masă. Totul arată grozav. Însă Țop-Țop se gândește la visul său: era Crăciunul, cu stele de paie, brad împodobit și lumina plăcută a lumânărilor.

— Ce vis frumos! zice Țop-Țop.

El iubește Crăciunul mai mult decât orice.

„Mai întâi, puțin aer proaspăt!” își zice iepurașul. Deschide larg fereastra și începe să se întindă ca să se dezmorească. „Hmm, dar oare ce miroase atât de frumos?”

Adie un vânt de primăvară, aducând mirosul delicios al firelor de iarbă care abia își scot capetele fragede din pământ. Lui Țop-Țop i se face poftă.

— Bună dimineața, Țop-Țop! chițâie cineva.